

Η 6^η Απριλίου 1941.

του Δημήτρη Βόγγολη, Υποστρατήγου ε.α μέλους και Δασκάλου του ΙΗΑ.

Ως Βλάχος επαινώ τον ηρωισμό ενός αθάνατου Βλάχου που θυσιάστηκε για την πατρίδα την οποία σήμερα δεν θα ήθελε να γνωρίσει με τον μανδύα που της φόρεσαν στενότερο των διαστάσεών της.

Τα ιστορικά γεγονότα όπως έχουν καταχωρηθεί από διάφορους ιστορικούς της εποχής.

Ο Δημήτριος Ίτσιος γεννήθηκε το 1906 στην σκλαβωμένη τότε Μακεδονία από Βλάχους γονείς. Παντρεύτηκε την Άννα Κ. Νανοπούλου, με την οποία απέκτησαν δύο παιδιά, τη Μαρία και τον Αναστάση.

Με την κήρυξη του Δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου επιστρατεύθηκε ως έφεδρος λοχίας στο πεζικό και υπηρετούσε σε λόχο προκαλύψεως στο όρος Κερκίνη (Μπέλες), πάνω από το χωριό του, τα Άνω Πορόια Σερρών.

Επί της οροθετικής γραμμής, στο όρος Κερκίνη, ήταν στημένα τα πρώτα πρόχειρα φυλάκια – παρατηρητήρια προκαλύψεως της οχυρωμένης τοποθεσίας ονομαζόμενης και ως «γραμμή Μεταξά». Λίγο πιο κάτω, σε απόσταση περίπου δύο χιλιομέτρων από την οροθετική γραμμή, βρίσκονταν εννέα σκυρόδετα πολυβολεία, στημένα κατά μήκος της δεύτερης αμυντικής προκαλυπτικής γραμμής, πριν την κύρια αμυντική τοποθεσία αντιστάσεως.

Οι υπερασπιστές των συγκεκριμένων πολυβολείων, είχαν εντολή να αμυνθούν ώσπου οι φίλιες δυνάμεις που αποτελούσαν τον υποτομέα Ροδοπόλεως (επιπέδου περίπου συντάγματος πεζικού, να συμπτυχθούν χωρίς απώλειες προς τα Κρούσια κι αμέσως μετά, να συμπτυχτούν συντεταγμένα στην κύρια αμυντική τοποθεσία αντιστάσεως.

Το όλο σχέδιο του προκαλυπτικού αγώνα αποσκοπούσε στην όσο το δυνατόν μεγαλύτερη καθυστέρηση του εχθρού, την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη πρόκληση απωλειών σε αυτόν και τελικά τα φίλια προκαλυπτικά τμήματα να εισέλθουν με ασφάλεια και με τις μικρότερες απώλειες στην κύρια αμυντική τοποθεσία όπου θα διεξάγονταν ο κυρίως αγώνας, με σκοπό την απόκρουση της εχθρικής επιθέσεως.

Τα προκαλυπτικά τμήματα αποτελούνταν ως επί το πλείστον από ντόπιους κατοίκους, οι οποίοι είχαν άριστη γνώση του εδάφους.

Ο Λοχίας Ίτσιος κατά την εισβολή των Γερμανών, στις 6 Απριλίου 1941, βρέθηκε να είναι επικεφαλής του Πολυβολείου Π8. Η ώρα είναι 5.15΄ όταν ψηλά στην «Ομορφοπλαγιά» της Κερκίνης, αρχίζει η γερμανική επίθεση.

Το πρώιμο γλυκοχάραμα έρχεται συντροφευμένο από ομοβροντίες Γερμανικών πυροβόλων, όλμων και πολυβόλων. Αρχίζει η επίθεση. Ανταπαντούν οι υπερασπιστές της προκάλυψης. Τα μάτια του Ίτσιου και των συντρόφων του κατακόκκινα απ' την ολονύχτια αγρυπνία ερευνούν πόντο – πόντο το έδαφος μπροστά τους. Με το δάχτυλο στην σκανδάλη είναι έτοιμοι να αντιτάξουν σκληρή αντίσταση στην ιταμή επίθεση. Η προκάλυψη αντιστέκεται ηρωικά.

Κάποια στιγμή ακούγεται βόμβος αεροπλάνων. Τρία – τέσσερα γερμανικά αεροσκάφη καθέτου εφορμήσεως «στούκας» πλησιάζουν και βομβαρδίζουν έντονα την περιοχή. Στη σφοδρότητα των επίγειων και από αέρα επιθέσεων δεν αντέχει άλλο η προκάλυψη. Αναδιπλώνονται οι υπερασπιστές της πρώτης γραμμής φυλακίων – παρατηρητήριων.

Έρχεται η σειρά των πολυβολείων. Θερίζουν τα πολυβόλα τους . Ατσάλινοι οι υπερασπιστές τους καθηλώνουν τους Γερμανούς . Τα αερο-

πλάνα βουτούν και ξαναβουτούν με λύσσα σκορπώντας φωτιά και όλεθρο. Τα πολυβολεία αντιστέκονται. Οι περισσότεροι υπερασπιστές τους, πέφτουν και ποτίζουν με το αίμα τους τα ιερά χώματα της γενέθλιας γης αρνούμενοι να συμπτυχτούν σύμφωνα με το σχέδιο του προκαλυπτικού αγώνα.

Σταδιακά τα πολυβολεία Π3, Π4, Π5 και Π9, σιγούν. Ακολουθεί το Π6 που, περικυκλωμένο από τον εχθρό, έπειτα από σθεναρή αντίσταση, καταλαμβάνεται το μεσημέρι. Οι απώλειες που προκαλούν στους Γερμανούς είναι μεγάλες.

Τα πολυβολεία Π7 και Π8, όμως, συνεχίζουν να μάχονται. Μέσα, βρίσκονται Έλληνες με ψυχή, θρεμμένοι με τα ιδεώδη της ελευθερίας, με τα ιδανικά της αυτοθυσίας. Έλληνες, που δε διαπραγματεύονται ούτε μια σπιθαμή ελληνικής γης. Γνωρίζουν πως δεν υπάρχει ελπίδα γι' αυτούς. Αλλά δεν φείδονται τη ζωή αυτών.

Το πολυβολείο Π8, του οποίου επικεφαλής ήταν ο Λοχίας Ίτσιος έχει στη διάθεσή του 38.000 φυσίγγια, τα όποια σπέρνουν τον όλεθρο στους επιτιθέμενους Γερμανούς.

Κάποια στιγμή ο λοχίας Ίτσιος βλέποντας το μάταιο της θυσίας, και αρνούμενος και αυτός να συμμορφωθεί με το σχέδιο σύμπτυξης, διατάζει τους στρατιώτες του να εγκαταλείψουν το Π8. Ο ίδιος θα μείνει και θα προσπαθήσει να καλύψει μόνος του την σωτηρία τους. Μερικοί υπακούουν. Δύο συγχωριανοί του Ανωπορογιώτες όμως μένουν. Φίλοι και σύντροφοι στις δουλειές και στα γλέντια στο χωριό. Πιστοί συμμαχητές του τώρα στο Π8 στην απόφασή του για αντίσταση μέχρις εσχάτων. Στη θυσία.

Μεθυσμένος ο Ίτσιος από τους καπνούς και τη βαριά μυρωδιά της πυρίτιδας, αποκρούει με το πολυβόλο του τις λυσσασμένες απόπειρες των Γερμανών για κατάληψη του οχυρού του. Γυαλίζουν τα κράνη των σκοτωμένων Γερμανών στρατιωτών της Βέρμαχτ στον απριλιάτικο ήλιο. Οι επιθέσεις συνεχίζονται, πληθαίνουν, σκληραίνουν. Ο Ίτσιος δε σταματά με το πολυβόλο του να σκορπά τον όλεθρο και το θάνατο στο Γερμανό εισβολέα. Όσο πιο πολύ κρατήσει στο μετερίζι του, τόσο ποιο ασφαλής θα

γίνει η υποχώρηση των άλλων προς τα Κρούσια. Ούτε σκέψη για τη δική του σωτηρία με φυγή.

Η χαρά της θυσίας για την πατρίδα δίνει φτερά στην ψυχή, στα χέρια, στο πολυβόλο του λοχία. Οι άδειοι κάλυκες γεμίζουν τον ελεύθερο χώρο του πολυβολείου. Το τηλέφωνο με τη Διοίκηση από ώρα έχει σιγήσει. Κάποια στιγμή τελειώνουν τα πυρομαχικά. Αμέσως μετά ακολουθεί μια αλλόκοτη σιωπή. Οι Γερμανοί λουφάζουν. Αυτό φαίνεται, περίμεναν. Το τελείωμα των φυσιγγίων.

Ο Λοχίας με τους δύο συντρόφους του, γνωρίζουν πως έπραξαν το καθήκον τους. Πολέμησαν για την Πατρίδα, για τις οικογένειές τους, τους φίλους τους. Ξέρουν πως μάλλον δεν θα ξαναδούν ποτέ τους δικούς τους ανθρώπους, για τους οποίους υπεραμύνθηκαν. Σε λίγο βρίσκονται έξω. Στο γεμάτο από καπνούς, μυρωδιά μπαρούτης και θάνατο αέρα του βουνού.

Είναι προχωρημένο απόγευμα. Κράτησαν για καλά. Στην κατάσταση αυτή -μισοζαλισμένοι και ιδρωμένοι από την περίεργη σιωπή – ούτε που κατάλαβαν την περικύκλωσή τους, άοπλοι αυτοί, από ομάδα Γερμανών.

«Οι άνδρες, όσοι δεν εφονεύθησαν, συλλαμβάνονται αιχμάλωτοι και μαζί μ' αυτούς κι ο Λοχίας Ίτσιος Δημήτριος, αρχηγός του πολυβολείου Π8. Το πολυβολείον αυτό επέφεραν εις τους Γερμανούς τεράστιες φθορές. Γι' αυτό ο επικεφαλής Γερμανός Αξιωματικός, ζητάει να μάθει τον Αρχηγόν», μας πληροφορεί ο Συνταγματάρχης Γιακουμής Διοικητής του υποτομέως Ροδοπόλεως στο πολεμικό του ημερολόγιο.

Από τα αρχεία της Βέρμαχτ έγινε γνωστό ότι στη διάρκεια της μάχης της Ομορφοπλαγιάς, μεταξύ πολλών, σκοτώθηκε και ο αντισυνταγματάρχης Ebeling, διοικητής του 138ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών, ο πιο υψηλόβαθμος γερμανός αξιωματικός που έχασε τη ζωή του στη διάρκεια της Μάχης των Οχυρών. Η αντίσταση του Π8 εξόργισε τον στρατηγό Shorner διοικητή της 2ας Γερμανικής Μεραρχίας Ορεινών Κυνηγών, καθώς εκτός από τις μεγάλες απώλειες που προκάλεσε στους άνδρες του, ανέτρεψε τον σχεδιασμό του για την πρώτη ημέρα του πολέμου.

Όταν ο στρατηγός Shorner πληροφορήθηκε το γεγονός ότι ο διοικητής του πολυβολείου ήταν ένας απλός έφεδρος λοχίας, θίχτηκε ο εγωισμός του και αφού συναντήθηκε με τον αιχμάλωτο Ιτσιο τον ρώτησε:

– Ποιος είναι ο Διοικητής σου στο πολυβολείο;

– Εγώ είμαι, απάντησε ο Ίτσιος.

– Δεν υπάρχει αξιωματικός;

– Όχι.

– Ξέρεις ότι για χάρη σου έχασα έναν αντισυνταγματάρχη και 232 στρατιώτες;

– Λυπάμαι στρατηγέ αλλά υπερασπίζομαι την πατρίδα μου και έπραξα το καθήκον μου.

Μετά από αυτό ο Shorner έδωσε εντολή παρουσίασης όπλων σε μια διμοιρία Γερμανών στρατιωτών προς τιμήν του Ίτσιου, και ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ έδωσε διαταγή να εκτελεσθεί ο Ίτσιος, κατά παράβαση της συν-θήκης της Γενεύης, αλλά να μην πειραχτούν οι δύο στρατιώτες που ήταν μαζί του, τους οποίους απελευθέρωσε στα Άνω Πορόια!!!

Πρόκειται για μία απεχθή και ανέντιμη πράξη, ολοκληρωτικά αντίθετη με διεθνείς συνθήκες και τον άγραφο νόμο του πολέμου. Μια πράξη εντελώς άνανδρη από έναν στρατηγό ενός στρατού που διαφημιζόταν σαν «γενναίος», μια πράξη βαρβαρότητας ενός ανθρώπου που καταγόταν από μία δήθεν πολιτισμένη χώρα.

Πρόκειται για το πρώτο έγκλημα πολέμου των Γερμανών στην Ελλάδα και η απαρχή πολλών βαρβαροτήτων σφαγών ληστειών και λεηλασιών από τον «περίφημο» και «γενναίο» γερμανικό στρατό. ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΟΥ ΠΟΤΕ ΑΥΤΗ Η ΒΑΡΒΑΡΗ ΧΩΡΑ ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΣΕ, ΑΛΛΑ ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΣΗΜΕΡΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΝΑ ΚΑΘΥΠΟΤΑΞΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΛΗΣΤΕΥΣΕΙ ΕΚ ΝΕΟΥ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ.

Οι φωτογραφίες της Βέρμαχτ επιβεβαιώνουν τις μαρτυρίες των στρατιωτών του λοχία Ίτσιου που ήταν αυτόπτες μάρτυρες της δολοφονίας του, ότι πυροβολήθηκε εξ επαφής στο κεφάλι με πιστόλι, ενώ είχε ήδη παραδοθεί. Ο σημερινός επισκέπτης του Π8 μπορεί να εντοπίσει ακόμη και τον βράχο όπου ο λοχίας έπεσε και ξεψύχησε όταν πυροβολήθηκε.

Το πτώμα του, μαζί με αυτά των άλλων συμπολεμιστών του, ετάφη στην Ομορφοπλαγιά. Το 1946, η σύζυγός του, Άννα, μαζί με άλλους συγχωριανούς, ξέθαψαν και μετέφεραν τα οστά του και των άλλων πεσόντων στο Ηρώο του χωριού Άνω Πορόια. Είναι η χρονιά που απονέμεται μεταθανάτια στον Λοχία ο βαθμός του Επιλοχία και το Αργυρό Αριστείο Ανδρείας για τη γενναιότητα και το θάρρος του. Πολλά χρόνια μετά στήνεται στην «**Ομορφοπλαγιά**» και κοντά στο θρυλικό πλέον Π8 αναμνηστική στήλη, το δε στρατόπεδο που υπάρχει στο χώρο της θυσίας του ονομάζεται «**Στρατόπεδο Ίτσιου**».

Τέλος στις 10 Αυγούστου 1980, σε επίσημη τελετή γίνονται τα απόκαλυπτήρια της γλυπτικής σύνθεσης της κεντρικής πλατείας του χωριού Άνω Πορόια.

Σήμερα, επίκαιρα όσο ποτέ, ο ήρωας Δημήτριος Ίτσιος βροντοφωνάζει με τη χάλκινη σιωπή της προτομής του από την κεντρική πλατεία του Μακεδονίτικου κεφαλοχωριού, σε απόσταση αναπνοής από τα συμβατικά σύνορα του ασύνορου Ελληνισμού, ότι τα κόκκαλα των παλαιών και νέων Μακεδόνων ηρώων τσακίζουν αλύπητα τα βέβηλα χέρια φίλων και εχθρών, για όποια απόπειρα καθυπόταξης της Πατρίδας.

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

International Hellenic Association.

Πηγή : <https://professors-phds.com/>